

"Pare Greig!"
Jy føler travs til at
berede Den et paar
linjer. Egentlig burd
jy have hæmtet fra
"geburtsdagen", men jy
mis tilstede; alfor jy
har den svært ved alle
at glemme den slags
festligheder - den 16de
husked jy jældeligt,
at Dens fødselsdag
var dagen før.

Jy last med det
spørsmålene Dens
arbeid, men erster
Ersteg. De skri-
ver så lidt
i prisbel og Dens
tanke er så sijtig
og naturlig. De
kan ellers tale
omdt om philosophien

opbroedis' denne gang
selv som Konserv -
philosof! Den fin
noch ennen gekerket
naam troder tydels
på: all Den
oplæsning. Det glæder
mij tydels, at jeg
dog af \varnothing h \ddot{a} r
træffet det rette i
men b \ddot{o} g \varnothing mine
artikler. Jeg havde
jeg d \ddot{o} i trældigt vor -
skeligheder al overi
der, so man jeg
iherunder vent
nog fuldkommen.
Lad mig jo' lovtes
al leve: den
indbildning at jeg
i al fald er en
af de Nordenmand,
du har en dyb

forstadsleie af Dres
personligheid, der allerei
har resultert iij til
de store masser. —

Jy i al fald satte
den blæste — pris fo-
det frem, som i
arne's løb har
udviklet sig mellem
os, da dog i me-
get es so' forskellig.
Oft har jis følede
af. at De var
des enest i Køge,
der interesserede sig
jet mit hør og ar-
beide. Den frides
vel nogen et kamp
for. at en Kastrup
har været sa'
isoleredt fra sit egne
land, i den grad
henvist til den red. —

hændet og prægnet
alle tilfældigheder hos
jig. Nu i'st en
dramatiker & del
møljen ganske godt
at vurder over af
grunde og i' escompt
at skade værker,
des Kærlige senere
vindes frem. Når
jig bare kan bi-
støt, har jig intet
at klage over, føler
sig lyhabet og ar-
beider med fæld damp.
Men underliden kom-
mes des dog en siger-
d længst over mig
efter endelig engang
at høre min store
arbeide. Nelsøp
des mandsdag 17
har sat opprøren
"Offerpauw" af Friedwald

har bragt dem Leo -
sel til at vedde
sig modlig, endes -
heden overmedlig.

"Operafesten" havde daer
jeg mig til delle
mal. Det var en stor
"Erfolgs" og nægtet man
her langtfra Rand
udnyttet chancerne
på grund af Schück's
uwillighed til at af -
give orkesteret, var
musik udmærket be -
sat 5 gauge. Men
man giv blot af
operaens evig mod -
stand i lod sogne
som end. Berlin
var lig på mijnen
til at analog værhol -
- som Blück fortæll
mig - overregner

Grübe var tilstod og
andres offisielle her og
var begeisteret, bad
Munk dirigere musiken,
men sa "soo allt",
sind, da „værelstvæle
noedt sig i Gaarden.“ —
Som sagt alt på
grund af Schuberts
Luville mod Schae -
Spielhaus. Alligevel
forsøgte jeg med „Liebes -
noedt“ her. Paa
Munk's grønne røer
værelst-syget og nu
hør høster blir alt
bedre. Selvfølgeligt
gjort for red for at
jeg delte my arbeid
på. Raads det
viser sig alt være
praktisk trods af
enkelttheden og entini -
tet i stemning.

Det Kortes billejnis
intet og er ikke en
gut værd at ind
studere. — Lyder det
sådor' her vi holdt
jeg med mæske til
"Christkroen"; billejnis
er blot et bestilling.
Jeg er arbejdet mine
end dels løn —
130 sider partiture
for 500 m. — men
det først er jo proces-
sor, dersom værket
bliv offentl. — Nu
opgivet talles vi
helt af andel after
9 engler og længere
efter præstegården kom.
Men "stevnsvojs"
kan gis ikke høje
sat gaa' før, bedre
næs "Kommes. Nu
gjælder det høi eller

gled. Hvis så godt
jeg vinkte glærende ud,
men hav claudij,
var sin alt mindst
ud. men kontra-
medicinalen da opgaven
var i sig fuld lys-
glands. — Igj oldia
jø seire i udlænding,
ellers kvaler jø i
norsk leggyldedigt.
Hvorfor tankes de om
possibilities hjemm? Et
resultatet var det de
kunstner mellemløftet.
De står jo forbundne
nærme end jø.

En amerikaner bad mig
om den tynde oversat-
ning af gris-bogen.
Igj var senest ham
den færdig del. —
Igj havde snart at
finne lidt på Den
med højlydt tilren
Dens
Første Skyldeong